

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 113

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 2 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
3.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 820 din 10 noiembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă	3–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
99.	— Decizie privind eliberarea domnului Emil-Răzvan Pîrjol din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului	7
100.	— Decizie privind eliberarea domnului Liviu Rogojinaru din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului	7
101.	— Decizie pentru numirea domnului István Zahoranszki în funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat	8

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.280 din 22 decembrie 2020, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. IV — Componența Comisiei pentru politică externă, domnul senator Vela Ion-Marcel — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Cîmpeanu Sorin Mihai — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

2. La anexa nr. V — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională:

— domnul senator Bică Iulian-Mihai — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— domnul senator Răducanu Sebastian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei.

3. La anexa nr. VI — Componența Comisiei pentru afaceri europene, doamna senator Dragu Anca Dana — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS — se include în componența comisiei în locul domnului senator Viașu Cosmin-Cristian — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS.

4. La anexa nr. IX — Componența Comisiei pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic:

— domnul senator Achiței Vasile-Cristian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei;

— doamna senator Kovács Irina Elisabeta — Grupul parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România — se include în componența comisiei;

— domnul senator Chirteș Ioan-Cristian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — iese din componența comisiei;

— domnul senator Vela Ion-Marcel — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — iese din componența comisiei.

5. La anexa nr. XI — Componența Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, domnul senator Viașu Cosmin-Cristian — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS — se include în componența comisiei în locul domnului senator Mircescu Ion-Narcis — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS.

6. La anexa nr. XV — Componența Comisiei pentru transporturi și infrastructură, domnul senator Pîrvulescu Eugen — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Nazare Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

7. La anexa nr. XVII — Componența Comisiei pentru comunicații și tehnologia informației, domnul senator Vlad Sergiu Cosmin — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS — se include în componența comisiei în locul domnului senator Berea Cristinel-Gabriel — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS.

8. La anexa nr. XX — Componența Comisiei pentru mediu: — domnul senator Veștea Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — iese din componența comisiei;

— domnul senator Vlad Sergiu Cosmin — Grupul parlamentar al Alianței USR PLUS — se include în componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 1 februarie 2021.

Nr. 3.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 820**

din 10 noiembrie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. (2)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de reclamantul-recurent Puiu Aurel în Dosarul nr. 2.329/87/2016/a1 (2.157/2017) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 600D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că nu este motivată critica autorului formulată din perspectiva lipsei de imparțialitate a procurorului din speță. Precizează, însă, că în situația în care se apreciază că procurorul nu este imparțial sau nu se justifică participarea acestuia la respectiva cauză, există remedii în Codul de procedură civilă în sensul că poate fi recuzat procurorul sau se poate invoca lipsa calității procesuale pasive a acestuia. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public consideră ca fiind neîntemeiată și critica formulată prin raportare la dispozițiile art. 132 alin. (1) din Constituție, context în care învederează faptul că procurorul este parte într-un proces civil doar din punct de vedere procesual, nu și din punct de vedere material, întrucât acesta nu își apără un drept material propriu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 131 din 27 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.329/87/2016/a1 (2.157/2017), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul-recurent Puiu Aurel cu prilejul soluționării cererii de apel formulate împotriva Încheierii de ședință din 23 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Teleorman în

Dosarul nr. 2.329/87/2016/a1, în contradictoriu cu intimatul-pârât Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile criticate sunt neclare, echivoce și permit interpretarea că sunt aplicabile în toate cauzele civile în care procurorii, în mod discreționar, decid să participe și să pună concluzii dacă „apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor”. Învederează faptul că „în viața reală, procese civile pot avea ca motiv de declanșare comportamentul abuziv al unor procurori, prepuși ai unor structuri de parchet”, iar participarea acestora la soluționarea respectivelor cauze aduce atingere dispozițiilor constituționale care impun imparțialitatea procurorilor și dreptul justițiabililor la un proces echitabil.

6. În cazul concret dedus judecății, autorul excepției susține că structura specializată a Direcției Naționale Anticorupție (D.N.A.), prin prepușii săi, i-a creat prejudicii grave în ceea ce privește viața personală, profesională, socială, sănătatea și demnitatea, având în vedere faptul că se află în acest proces din cauza consecințelor produse ca urmare a unor acuzații incorecte ale procurorilor D.N.A., colegi ai procurorului participant la acest proces. În acest context, învederează faptul că independența procurorului înseamnă absența oricărei subordonări, iar imparțialitatea sa înseamnă absența oricărui slăbiciuni sau prejudecăți. Așadar, susține că procurorii D.N.A. nu pot fi obiectivi și neutri într-o cauză civilă în care se analizează daune produse prin activitatea culpabilă a prepușilor D.N.A.-ului, ceea ce îi face incompatibili cu calitatea prevăzută de art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Făcând trimitere la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, unde, la art. 3 alin. (1) lit. c²), se prevede printre atribuțiile D.N.A.-ului „participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată”, precum și la art. 13 din același act normativ, unde sunt enumerate infracțiunile care sunt de competența D.N.A., autorul excepției susține că prevederile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt neclare, echivoce și permit unei structuri de parchet (în acest caz D.N.A) să participe într-un proces civil, printr-un procuror desemnat în compunerea completului, în condițiile în care există un interes direct al acestei structuri în cauză. Așa fiind, autorul excepției apreciază că prevederile criticate din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care permit participarea procurorilor D.N.A. în procesul civil pe care acesta l-a inițiat, întrucât aceștia nu pot fi echidistanți și imparțiali, având un interes direct ca pretențiile sale să fie respinse.

7. Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, în esență, instanța de judecată arată că astfel cum rezultă din reglementările în materie, reprezentantul Ministerului Public nu

este membru al completului de judecată și nici parte în procesul civil decât în sens procesual, iar nu și în sens material. Deși procurorul participă la judecata civilă în condițiile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, calitatea de parte în sens material aparține titularilor drepturilor și obligațiilor subiective ce formează obiectul litigiului, procurorul nefiind un „reprezentant al statului”, acesta fiind, ca și în procesul penal, un exponent al intereselor generale ale societății, ce apără ordinea normativă, acționând din oficiu, cu scopul de a veghea ca admiterea sau respingerea cererilor părților să se facă în conformitate cu legea.

8. În ceea ce privește susținerea referitoare la faptul că procurorul D.N.A. este afectat de viciul imparțialității, instanța de judecată constată că acest argument în sine nu poate justifica neconstituționalitatea reglementării criticate, deoarece, pe de o parte, acest argument particular (care nu poate fi extins prin generalizare) poate fi valorificat exclusiv în condițiile art. 54 din Codul de procedură civilă, neputând fi primit *a priori* ca valabil pentru orice participare a reprezentanților Ministerului Public, în condițiile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la dezbateră judiciară a unui litigiu civil, și, pe de altă parte, faptul reprezentării Ministerului Public de către un procuror din structura D.N.A. nu rezultă din prevederile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, criticate pentru neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care fac parte din titlul II, capitolul III intitulat „Participarea Ministerului Public în procesul civil”, prevederi potrivit cărora „Procurorul poate să pună concluzii în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, ale art. 21 alin. (3), care prevăd că „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”, și ale art. 132 alin. (1), potrivit cărora „Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției”.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că soluția legislativă criticată din art. 92 din Codul de

procedură civilă se regăsea, în vechea reglementare, în cuprinsul art. 45 din Codul de procedură civilă din 1865, având un conținut normativ identic, iar asupra acestor din urmă prevederi instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, spre exemplu, Decizia nr. 68 din 3 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 17 februarie 2005, constatând conformitatea acestora cu Legea fundamentală.

15. Prin decizia precitată (precum și, indirect, prin Decizia nr. 71 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 10 mai 2002, Decizia nr. 184 din 20 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 31 iulie 2002, Decizia nr. 68 din 3 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din data de 17 februarie 2005, Decizia nr. 220 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 24 aprilie 2007, sau Decizia nr. 1.454 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 16 decembrie 2009), Curtea a reținut că prevederile din Codul de procedură civilă care reglementează participarea procurorului la judecarea cauzelor civile se întemeiază pe dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituție, conform căreia, „*în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*”. Procesul civil este, prin natura sa, un proces în care se confruntă interese private, dar raporturile juridice conflictuale ce fac obiectul procesului civil depășesc, în unele cazuri, interesul părților și intră în sfera interesului public. Pe de altă parte, s-a reținut că, în toate cazurile, conflictul juridic este generat de o încălcare reală sau presupusă a unei norme de drept și că judecătorul este chemat să rezolve cauza în conformitate cu legea care guvernează drepturile subiective disputate de părți. Or, legea însăși, norma obiectivă pe care se întemeiază drepturile subiective ale părților, este un element de interes general, fiind izvorâtă — în procedurile stabilite prin Constituție — din voința societății constituite în stat. Întrucât procurorul este, prin natura sa, un organ al legii, un reprezentant al interesului general al societății în activitatea judiciară, prezența lui în procesul civil este cât se poate de firească.

16. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi primită, în primul rând pentru că procurorul nu este parte în procesul civil decât în sens procesual, iar nu și în sens material, iar în îndeplinirea acestei atribuții — ca de altfel în îndeplinirea tuturor atribuțiilor sale — el are obligația, înscrisă în art. 132 alin. (1) din Constituție, de a fi imparțial. În toate cazurile de participare a procurorului în procesul civil, calitatea de parte în acest sens material aparține titularului dreptului subiectiv ce formează obiectul litigiului, care este liber să dispună de acest drept și să-și exercite fără nicio constrângere toate drepturile procesuale. Procurorul este, fără îndoială, un organ al statului, dar el nu este un „reprezentant al statului” în procesul civil. Atunci când statul are interese procesuale, acestea sunt reprezentate prin autoritățile care administrează aceste interese — Ministerul Finanțelor Publice, instituțiile administrației publice cu personalitate juridică, societățile comerciale cu capital de stat etc.

17. Curtea reține că în procesul civil, ca și în procesul penal, procurorul este un exponent al intereselor generale ale societății, consacrate prin Constituție și prin legi. Procurorul apără ordinea normativă, iar în felul acesta nu dezechilibrează

procesul în favoarea unuia sau altuia dintre titularii drepturilor supuse judecării, așa cum fără temei se susține în motivarea excepției. Ca și judecătorul, procurorul este un subiect oficial al procesului civil, el acționează întotdeauna din oficiu și atunci când declanșează procesul, și atunci când intervine în proces, și în cererile pe care le adresează, iar scopul acțiunii sale nu este acela de a obține pentru una dintre părți satisfacerea unei pretenții, ci de a veghea ca admiterea sau respingerea cererilor părților să se facă în conformitate cu legea. Procurorul nu este parte în procesul civil, ci este un organ al legii, iar în felul acesta principiul oficialității, în temeiul căruia acționează procurorul, nu anihilează și nici măcar nu micșorează efectele principiului disponibilității care guvernează acțiunea și comportamentul părților în procesul civil. Independent de acțiunea Ministerului Public, părțile au în continuare libertatea să dispună de drepturile lor subiective, materiale sau procesuale.

18. Astfel cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 15 ianuarie 2014, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Constituția României, „*Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției*”. Mai mult, potrivit art. 62 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, „*Parchetele sunt independente în relațiile cu instanțele judecătorești, precum și cu celelalte autorități publice*”, iar în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

19. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, exemplul fiind Hotărârea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Menchinskaya împotriva Rusiei*, paragraful 35, s-a reținut că intervenția procurorului în procesul civil poate fi justificată de anumite circumstanțe, cum ar fi protecția unor grupuri vulnerabile — copii, persoane cu dizabilități — despre care se presupune că nu își pot apăra singure interesele, atunci când numeroși cetățeni sunt afectați de anumite fapte sau interesele statului trebuie să fie protejate. În același sens, s-a pronunțat, de altfel, și Curtea Constituțională atunci când a reținut că, în ceea ce privește procesul civil, acesta este prin natura sa un proces în care se confruntă interese private, și de aceea, pe cale de consecință, în mod obiectiv, rolul Ministerului Public este mai redus (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 71 din 5 martie 2002, menționată mai sus).

20. Referitor la formele de participare a procurorului în procesul civil, Curtea a reținut că participarea acestuia se realizează în următoarele patru forme: pornirea acțiunii civile, participarea la judecata cauzelor civile, exercitarea căilor de atac și cererea de punere în executare a hotărârilor civile. Dintre aceste forme de participare, Constituția conține dispoziții explicite numai cu privire la cea referitoare la exercitarea căilor de atac, în acest sens fiind dispozițiile art. 129, potrivit cărora „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. În ceea ce privește celelalte forme ale participării procurorului în procesul civil, prevederile art. 92 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează dreptul procurorului de a porni orice acțiune civilă, ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor

puse sub interdicție și ale dispăruților, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege. De asemenea, procurorul poate să pună concluzii în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și a intereselor cetățenilor, iar în cazurile anume prevăzute de lege, participarea și punerea concluziilor de către procuror sunt obligatorii, sub sancțiunea nulității absolute a hotărârii. Rezultă, astfel, că legiuitorul a considerat că rolul procurorului, consacrat de art. 131 alin. (1) din Constituție, se realizează în procesul civil, în principal, prin participarea și punerea de concluzii în cadrul ședințelor de judecată. Această opțiune a legiuitorului nu încalcă însă dispozițiile Legii fundamentale, întrucât prin prevederile criticate din Codul de procedură civilă s-a urmărit realizarea unui echilibru între formele de participare a procurorului în procesul civil, în acord cu principiile și normele constituționale, precum și cu principiile ce guvernează desfășurarea procesului civil.

21. În această ordine de idei, în jurisprudența menționată, Curtea a constatat că procesul civil este guvernat, ca principiu de bază, de principiul disponibilității. Fundamentul constituțional al acestui principiu îl constituie prevederile art. 21 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime*”. Este consacrată astfel o componentă de bază a principiului disponibilității, și anume dreptul persoanei interesate de a sesiza instanțele judecătorești. Legiuitorul constituant a considerat acest drept ca fiind strâns legat de voința persoanei ce se pretinde vătămată în drepturile sau interesele sale legitime. Aceasta rezultă din faptul că, în timp ce prevederile art. 129 din Constituție consacră expres dreptul procurorului de a exercita căile de atac, niciun alt text constituțional nu prevede posibilitatea procurorului de a porni procesul civil, iar dispozițiile art. 21 fac referire numai la persoana interesată, în ceea ce privește momentul inițial al sesizării instanței. Apare astfel evidentă voința legiuitorului constituant ca declanșarea procesului civil să fie atributul persoanei interesate, altfel spus, declanșarea procesului civil reprezintă o chestiune privată, iar ulterior, o dată sesizate instanțele de judecată, procesul civil capătă un caracter public. Din acest motiv participarea în cadrul unui proces civil deja început reprezintă modalitatea principală de realizare a rolului procurorului, prevăzut la art. 131 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, posibilitatea declanșării procesului civil trebuie să aparțină, în principiu, doar persoanei care pretinde că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost nesocotite.

22. Așa fiind, din interpretarea sistematică a dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1), ale art. 129 și ale art. 131 alin. (1) nu rezultă că legiuitorul are obligația de a reglementa dreptul procurorului de a declanșa procesul civil, fiind de competența sa exclusivă ca în considerarea anumitor împrejurări determinate să consacre posibilitatea și altor persoane sau organe, în afară de persoana care se pretinde titularul dreptului, de a sesiza instanțele judecătorești. În considerarea unor asemenea situații, prevederile art. 92 alin. (1) din Codul de procedură civilă consacră posibilitatea procurorului de a porni orice acțiune civilă în cazurile în care persoana interesată se află într-o imposibilitate juridică (și anume, ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție, deci în cazul persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu sau având capacitate de exercițiu restrânsă), ori în cazul persoanelor dispărute, situații în care acestea nu își pot exercita dreptul de

acces la justiție. De asemenea, pe baza aceleiași dispoziții, legiuitorul este îndreptățit să prevadă această posibilitate și în alte situații în care consideră necesar, având în vedere specificul unor acțiuni care se judecă potrivit procedurii civile, raportat la dispozițiile constituționale privind rolul și atribuțiile procurorului. În temeiul art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procurorul poate să pună concluzii în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor, reglementare legală ce constituie o transpunere a dispozițiilor constituționale ale art. 131 alin. (1), potrivit căruia „*Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*”.

23. Referitor la susținerile autorului excepției cu privire la împrejurarea că „procurorii Direcției Naționale Anticorupție nu pot fi obiectivi și neutri într-o cauză civilă în care se analizează daune produse prin activitatea culpabilă a prepușilor, ceea ce îi face incompatibili cu calitatea prevăzută de art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă”, precum și la faptul că aceștia „nu pot fi echidistanți și imparțiali, având un interes direct ca pretențiile sale să fie respinse”, Curtea apreciază că nemulțumirile autorului excepției referitoare la conduita procesuală concretă a reprezentantului Ministerului Public, a modului în care acesta înțelege să își exercite atribuțiile, reprezintă aspecte particulare ale litigiului care nu pot fi însă analizate de instanța de contencios constituțional pe calea controlului de constituționalitate.

24. Distinct de cele mai sus precizate cu privire la poziția procesuală a procurorului în procesul civil, Curtea învederează că, astfel cum s-a reținut și în doctrina de specialitate, procurorul nu este un reprezentant al părților în procesul civil, acesta având o poziție independentă în proces, activitatea sa procesuală nefiind subordonată intereselor vreuneia dintre părți. Împrejurarea că procurorul poate fi recuzat și este dator să se abțină, în cazurile prevăzute de lege, constituie un argument în sprijinul opiniei că acesta nu poate fi considerat parte în proces, fiind de neconceput ca o parte să poată recuza o altă parte sau ca o parte să determine constituirea instanței. Procurorul este, deci, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituția României, acel participant în procesul civil care reprezintă interesele societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile

cetățenilor, fiind considerat parte în proces numai în ipoteza în care pornește acțiunea civilă. Ca regulă, prin participarea procurorului în procesul civil, legea are în vedere participarea Ministerului Public prin unul dintre parchetele ce îl constituie.

25. Raportat la prevederile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă, criticate în speță de autorul excepției, Curtea observă că procurorul poate să pună concluzii în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și a intereselor cetățenilor. Ca atare, procurorul poate participa la judecata oricărei acțiuni civile, nu numai la soluționarea celor pe care le poate iniția potrivit legii. Participarea procurorului la judecata acțiunii civile este lăsată la aprecierea sa, iar nu a instanței de judecată, aceasta din urmă neputând suprima reprezentantului Ministerului Public acest drept. Prin urmare, în măsura în care procurorul dorește să participe la judecarea unei cereri, apreciind că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și a intereselor cetățenilor, va învedera acest aspect instanței de judecată, care, la rândul său, va lua act de participarea procurorului. Participarea la judecata acțiunii civile îi conferă procurorului dreptul de a pune concluzii asupra oricărui aspect litigios, precum și dreptul de a propune probe. Procurorul nu are însă dreptul de a exercita acte procedurale de dispoziție, întrucât nu este titularul vreunui drept subiectiv care face obiectul judecării sau al cererii introductive, cu excepția, evident, a cazului în care este inițiatorul acesteia. Regula în materie este aceea că participarea procurorului la judecarea acțiunii civile este facultativă, excepția de la această regulă fiind prevăzută în art. 92 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, în cazurile anume prevăzute de lege, participarea și punerea concluziilor de către procuror sunt obligatorii, sub sancțiunea nulității absolute a hotărârii. Ca atare, în situația în care legea prevede în mod expres faptul că judecata unei cereri se face cu participarea procurorului, atunci aceasta este obligatorie, iar soluționarea cauzei trebuie să fie amânată dacă, de pildă, procurorul nu este prezent. În măsura în care legea prevede expres participarea procurorului la judecată, acesta va intra în constituirea instanței, spre deosebire de situația în care procurorul a introdus acțiunea civilă, caz în care acesta are calitatea de reclamant.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de reclamantul — recurent Puiu Aurel în Dosarul nr. 2.329/87/2016/a1 (2.157/2017) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că prevederile art. 92 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Emil-Răzvan Pîrjol
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei,
Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului nr. 806/CIGN din 29 ianuarie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/763 din 29 ianuarie 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Emil-Răzvan Pîrjol se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 2 februarie 2021.
Nr. 99.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Liviu Rogojinaru
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei,
Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului nr. 807/CIGN din 29 ianuarie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/762 din 29 ianuarie 2021,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Rogojinaru se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 2 februarie 2021.
Nr. 100.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea domnului István Zahoranszki
în funcția de secretar general adjunct al Guvernului,
cu rang de secretar de stat**

În temeiul art. 20 alin. (2), art. 29 și al art. 31 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul István Zahoranszki se numește în funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 2 februarie 2021.
Nr. 101.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

